

Kohtuasi C-306/20**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikel 1****Saabumise kuupäev:**

9. juuli 2020

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Administratīvā apgabaltiesa (regionaalne halduskohus, Läti)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

4. juuni 2020

Kaebaja:

SIA Visma Enterprise

Vastustaja:

Konkurences padome (konkurentsiamet)

Põhikohtuasja ese

Läti äriühingu SIA Visma Enterprise kaebus Administratīvā apgabaltiesale (regionaalne halduskohus) riigisisese konkurentsioiguse alusel nõudega tühistada Latvijas Republikas Konkurences padome (Läti Vabariigi konkurentsiamet, edaspidi „konkurentsiamet“) otsus, millega talle määrati trahv põhjusel, et selle äriühingu poolt oma toodete (kaks raamatupidamisprogrammi) turustajatega sõlmitud lepingutes oli ette nähtud klientide hoidmine või reserveerimine asjaomasele turustajale kindlaksmääratud ajaks (kuni kuus kuud) enne ostulepingu sõlmimist, see tähendab müügi protsessi ajal.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

Põhikohtuasjas, mis puudutab ühe [liikmes]riigi sisest olukorda, kuid kus tuleb kohaldada riigisiseseid õigusnorme, mis on sisuliselt analoogsed liidu konkurentsieeskirjadega, palub eelotsusetaotluse esitanud kohus ELTL artikli 267 alusel tõlgendada ELTL artikli 101 lõiget 1 ning määruse nr 330/2010 artiklit 2 ja artikli 4 punkti b, et välja selgitada:

- kas tootja ja turustajate vahelist kokkulepet, mille kohaselt on turustajal, kes on tootja juures registreerinud potentsiaalse tehingu kliendiga, kuue kuu jooksul alates sellest registreerimisest eesõigus viia müügiprotsess selle kliendiga lõpule, kui klient ei ole selle vastu, tuleb pidada keelatud kokkuleppeks;
- kas ja millistel tingimustel võib selle lepingu suhtes kohaldada Euroopa Liidu õigusaktidega ette nähtud erandeid, muu hulgas ainuõiguslike turustussüsteemide erandeid;
- milline tähtsus võib selles osas olla asjaoludel, et i) teistele lepingupartneritele (turustajatele) trahvi ei määratud, ii) turustusvõrgu turuosa ei ületa 30% ja iii) turustaja kliendil on õigus sellele eelisele vastu seista, nagu ka muudel käesoleva juhtumi asjaoludel.

Eelotsuse küsimused

1. Kas käesolevas asjas kõnealust tootja ja turustajate vahelist kokkulepet (mille kohaselt on potentsiaalse tehingu esimesena registreerinud turustajal kuue kuu jooksul alates potentsiaalse tehingu registreerimisest eesõigus müügiprotsessi läbiviimiseks kõnealuse lõppkasutajaga, kui viimane ei ole selle vastu) võib pidada Euroopa Liidu toimimise lepingu õige tõlgenduse kohaselt ettevõtjatevaheliseks kokkuleppeks, mille eesmärk on takistada, piirata või kahjustada konkurentsi [ELTL] artikli 101 lõike 1 tähenduses?
2. Kas käesolevas asjas kõnealune tootja ja turustajate vaheline kokkulepe, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetega, sisaldab viiteid, mis võimaldavad hinnata, kas see kokkulepe ei ole üldisest keelatud kokkulepete keelust vabastatud?
3. Kas käesolevas asjas kõnealust tootja ja turustajate vahelist kokkulepet, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetega, võib pidada erandiks? Kas erand, mis võimaldab sõlmida vertikaalseid kokkuleppeid, millega piiratakse aktiivset müüki territooriumil või klientide rühmale, mille on tarnija reserveerinud ainult endale või on eraldanud ainult teisele ostjale, kui see keeld ei piira ostja klientide müüki ja kui tarnija (kaebaja) turuosa ei ületa 30%, on kohaldatav ainult ainuõiguslikele turustussüsteemidele?
4. Kas käesolevas asjas kõnealuse tootja ja turustajate vahelise kokkuleppe põhielement, tõlgendatuna vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingule, võib seisneda üksnes ühe ettevõtja ebaseaduslikus tegevuses? Kas käesoleva kohtuasja asjaoludel, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetega, on võimalik leida tõendeid selle kohta, et keelatud kokkuleppes osales üksainus ettevõtja?
5. Kas käesoleva kohtuasja asjaoludel, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetega, on võimalik leida tõendeid konkurentsi vähenemise

(moonutuse) kohta turustussüsteemi raames või eelist kaebaja kasuks või negatiivset mõju konkurentsile?

6. Kas juhul, kui käesoleva juhtumi asjaoludel, tõlgendatuna kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu sätetega, ei ületa turustusvõrgu turuosa 30% (kaebaja on tootja, mistõttu hõlmab tema turuosa ka tema turustajate müügimahtusid), on võimalik leida tõendeid negatiivse mõju kohta konkurentsile turustussüsteemis ja/või väljaspool seda ning kas nimetatud kokkuleppe suhtes kehtib keelatud kokkulepete keeld?

7. Kas vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõikele 3 ja komisjoni 20. aprilli 2010. aasta määruse nr 330/2010 artiklile 2 koostoimes selle määruse artikli 4 punktiga b:

- kohaldatakse erandit turustussüsteemile, mille kohaselt i) turustaja (kaubandusettevõtja) valib ise potentsiaalse kliendi, kellega ta koostööd teeb; ii) tarnija ei ole objektiivsete, selgelt teada olevate ja kontrollitavate kriteeriumide alusel enne kindlaks määranud konkreetset kliendirühma, kellele iga turustaja oma teenuseid pakub; iii) tarnija reserveerib turustaja (kaubandusettevõtja) taotlusel selle turustaja jaoks potentsiaalsed kliendid; iv) teised turustajad ei tea või neid ei ole enne potentsiaalse kliendi reserveerimisest teavitatud; või mille kohaselt v) ainus kriteerium potentsiaalse kliendi reserveerimiseks ja sellest tuleneva ainuõigusliku turustussüsteemi kehtestamiseks konkreetse turustaja kasuks on selle turustaja taotlus, mitte tarnija otsus; või mille kohaselt vi) reserveerimine kehtib kuus kuud pärast potentsiaalse tehingu registreerimist (mille järel ainuõiguslik turustamine enam ei kehti)?
- võib asuda seisukohale, et passiivne müük ei ole piiratud, kui tarnija ja turustaja vaheline kokkulepe sisaldab tingimust, et ostja (lõppkasutaja) peab saama nimetatud reserveerimisele vastuseisu avaldada, kuid ostjat ei ole sellest tingimusest teavitatud? Kas ostja (lõppkasutaja) käitumine võib mõjutada (põhjendada) tarnija ja turustaja vahelise kokkuleppe tingimusi?

Viidatud liidu õigusnormid

Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõige 1.

Komisjoni 20. aprilli 2010. aasta määruse (EL) nr 330/2010 Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 101 lõike 3 kohaldamise kohta teatavat liiki vertikaalsete kokkulepete ja kooskõlastatud tegevuse suhtes (ELT 2010, L 102, lk 1) artikli 2 ja artikli 4 punkt b.

Euroopa Kohtu praktika

Euroopa Kohtu 14. märtsi 2013. aasta kohtuotsus Allianz Hungária Biztosító jt (C-32/11, EU:C:2013:160, punkt 20).

Liikmesriigi õiguslik raamistik

Konkurentsiseadus (Konkurences likums) (*Latvijas Vēstnesis*, nr. 151, 23.10.2001; muudetud redaktsioonis (edaspidi „konkurentsiseadus“) artiklid 1, 2 ja 11 (selle seaduse artikli 11 lõige 1 on sisuliselt sarnane ELTL artikli 101 lõikega 1).

Ministrite nõukogu 29. septembri 2008. aasta määruse nr 797 „Teatavate vertikaalsete kokkulepete suhtes konkurentsiseaduse artikli 11 lõikes sätestatud keelatud kokkulepete keelu mitte kohaldamist käsitlevad õigusnormid“ (Ministru kabineta 2008. gada 29. septembra noteikumi Nr. 797 „Noteikumi par atsevišķu vertikālo vienošanos nepakļaušanu Konkurences likuma 11. panta pirmajā daļā noteiktajam vienošanās aizliegumam“) (*Latvijas Vēstnesis*, nr. 153, 2.10.2008) (edaspidi „määrus nr 797“) punkt 8.2.1 (nimetatud punkt on sisult sarnane määruse nr 330/2010 artikli 4 punkti b alapunktis i ette nähtud erandiga).

Põhikohtuasja asjaolude ja menetluse kokkuvõte

- 1 Kaebajale SIA Visma Enterprise (asutatud kahe vaidlustatud otsusega trahvitud äriühingu, nimelt SIA FMS Software'i ja SIA FMSi ühinemise teel) kuuluvad autoriõigused kahele raamatupidamisprogrammile: *Horizon* ja *Horizon Start* (edaspidi „asjaomased tooted“).
- 2 Kaebaja turustas asjaomaseid tooteid nii ise kui ka turustajate vahendusel, sõlmides turustajatega tavalisi partnerluslepinguid (edaspidi „vaidlusalune kokkulepe / vaidlusalused kokkulepped“).
- 3 Vaidlusaluse kokkuleppe artiklis 4.1 (edaspidi „vaidlusalune tingimus“) oli ette nähtud (selles tekstis nimetatakse kaebajat „tarnijaks“ ja turustajat „partneriks“):
„Müügiprotsessi alustamisel teatud lõppkasutaja juures registreerib partner potentsiaalse tehingu tarnija loodud andmebaasis, saates lepingu I lisas ette nähtud elektroonilise taotlusevormi, mis on täidetud kogu võimaliku ja kättesaadava I lisas ette nähtud teabega. Registreeritud potentsiaalsete tehingute korral antakse müügiprotsessi asjaomase lõppkasutajaga lõpule viimise eesõigus partnerile, kes on tehingu esimesena registreerinud, kui lõppkasutaja ei ole selle vastu. See eelis püsib kuus (6) kuud alates potentsiaalse tehingu registreerimise kuupäevast.“
- 4 Konkurentsiamet tuvastas 9. detsembri 2013. aasta otsuses (edaspidi „vaidlustatud otsus“), et vaidlusalune tingimus rikub konkurentsiseaduse artikli 11 lõikes 1 sätestatud keeldu ja et seetõttu tuleb vaidlusalused lepingud kvalifitseerida

keelatud kokkulepeteks, mis piiravad konkurentsi turustajate vahel. Sama otsusega määrati kaebajale trahv summas 64 029,23 eurot (45 000 Läti latti). Konkurentsiamet ei pidanud õigeks ega vajalikuks omistada vastutust turustajatele kui keelatud kokkuleppes kaasosalejatele. Konkurentsiamet märkis samuti, et rikkumine kestis rohkem kui viis aastat ja lõppes kaebaja algatusel.

- 5 Kaebaja esitas vaidlustatud otsuse peale kaebuse eelotsusetaotluse esitanud kohtule. Eelotsusetaotluse esitanud kohus rahuldab 8. mai 2015. aasta kohtuotsusega osaliselt kaebaja nõude trahvi määramise osas solidaarselt kahele üksusele (kaks äriühingut, mille ühinemise tulemusel kaebaja asutati), kuid jättis kaebuse kogu ülejäänud osas rahuldamata.
- 6 Pärast mõlema poole esitatud kassatsioonkaebuste menetlemist tühistas Senāta Administratīvo lietu departaments (Läti kõrgeima kohtu halduskolleegium; edaspidi „Senāts“) 16. juuni 2017. aasta kohtuotsusega eelotsusetaotluse esitanud kohtu 8. mai 2015. aasta kohtuotsuse ja saatis asja tagasi sellele kohtule uuesti läbivaatamiseks. Eelotsusetaotluse esitanud kohus jättis 13. septembri 2018. aasta kohtuotsusega kaebuse uuesti rahuldamata, tuvastades, et vaidlustatud otsus on õiguspärane ja põhjendatud. Senāts, kes menetles kaebaja esitatud kassatsioonkaebust, tühistas seejärel 26. novembri 2019. aasta kohtuotsusega ka eelotsusetaotluse esitanud kohtu 13. septembri 2018. aasta kohtuotsuse, märkides, et selles kohtuotsuses ei olnud nõuetekohaselt analüüsitud kaebaja argumente kokkuleppe laadi, selle õigusliku ja majandusliku konteksti kohta, ning võttes arvesse tõendeid selle tegeliku täitmise kohta.
- 7 Senāts leidis muude kaalutluste hulgas, et eelotsusetaotluse esitanud kohus eksis, kui ta järeldas, et vaidlusaluses tingimuses sisalduv reservatsioon „kui lõppkasutaja ei ole selle vastu“, ei ole asjakohane. Tema hinnangul on selleks, et määrata kindlaks kokkuleppe laad, ulatus ja piirid, nimelt oluline välja selgitada, kuidas olid kokkuleppe osalised tahtnud seda täita, eelkõige, kuidas käsitletak võimalikke klientide vastuseise ja millised oleksid müüja tegevuse piirid olenevalt kliendi väljendatud vastuseisust. Lisaks ei ole tema hinnangul oluline, kas klient teadis või mitte sellise reservatsiooni olemasolust ja kas ta oli kokkuleppe sisust üldiselt teadlik või mitte. Oluline on see, kuidas pidid müüjad müügiprotsessis toimima, kui neile avaldatakse sellist vastuseisu. Senāts lisas, et kokkuleppe sisu tuleb hinnata nii selle sõnastuse kui ka menetluse mõlema poole esitatud tõendite alusel, mis tõendavad kokkuleppe tegelikku laadi.

Põhikohtuasja poolte peamised argumendid

Rikkumise esinemine

- 8 **Konkurentsiamet** on seisukohal, et vaidlusaluses tingimuses ette nähtud kord, mille kohaselt saab turustaja potentsiaalse tehingu registreerimisega kaebaja klientide andmebaasis „müügiprotsessi lõpule viimise eesõiguse“ ja see eelis püsib teatud aja jooksul, täpsemini kuus kuud, vähendab turustajate vahelist

konkurentsi ja nende vastastikust konkurentsipurvet. Kuna tegemist on ainult potentsiaalsete klientidega, ei ole turustajatel võimalik omavahel konkureerida asjaomaste toodete pakkumiseks soodsamatel tingimustel. Sellise eelise andmine võrdub klientide kooskõlastatud jaotamisega turustajate vahel kaebaja poolt, mis piirab nendevahelist konkurentsi. Konkurentsiamet leiab, et kuna vaidlusaluse tingimuse eesmärk on piirata konkurentsi, kujutab vaidlusalune leping endast eesmärgil põhinevat piirangut ning seega ei ole vaja analüüsida vaidlusaluse tingimuse tegelikku kohaldamist või mõju. Konkurentsiameti sõnul ei ole vaidlusaluses tingimuses sisalduv märge „[...] kui lõppkasutaja ei ole selle vastu“ konkurentsipiirangule kohaldatava tõendamisnõude taseme hindamisel asjakohane. Kui seda tingimust tuleks käesolevas asjas nõutava tõendatuse taseme kindlaksmääramisel arvesse võtta, sõltuks konkurentsipiirang kokkuleppe tegelikust täitmisest iga konkreetse turustaja puhul. Iseäranis tõsine konkurentsipiirang esineb sõltumata kliendi käitumisest.

- 9 **Kaebaja** vaidleb vastu sellele, et tema tegevuse eesmärk oli takistada, piirata või kahjustada konkurentsi. Vaidlusalune leping ei näe ette süsteemi, milles potentsiaalse tehingu registreerimine välistaks või piiraks konkurentsi, kuna puudub vastastikune kokkulepe, mille kohaselt turustajad ei esita oma pakkumisi kliendile, kelle on registreerinud (reserveerinud) teine turustaja, ja kaebaja ei ole lubanud mitte konsulteerida asjaomase kliendi suhtes teise turustajaga. Kaebaja sõnul ei takista registreerimine mingil viisil teistel turustajatel aktiivselt kaubelda klientidega, kellega on üks turustajatest või kaebaja ise juba tegelenud, isegi mitte hilisematel perioodidel. Kliendil on seega õigus valida ükskõik milline turustaja, mistõttu on turu jagamise võimalus välistatud. Ei esine muid asjaolusid (peale vaidlusaluse lepingu), mis tõendaksid, et poolte ühine eesmärk on jagada omavahel turg klientide osas. Kui turustajat ei ole teise turustaja tehtud konkreetsest reserveerimisest teavitatud, ei seata talle tegelikku piirangut ja teda ei sunnita loobuma kliendile pakkumise tegemisest. Järelikult ei vähendata turustajatevahelist konkurentsi mingil viisil. Vaidlusaluses lepingus ei ole ette nähtud ka sunnimehhanismi ega sanktsioone. Kaebaja lisab, et kuigi Euroopa Liidu Kohus on analüüsinud turu jagamise tingimusi luksuskaupade turustamisel põhineva valikulise turustussüsteemi raames, on tema järeldused turu jagamise tingimuste õiguspärasuse kohta kohaldatavad kõikidele õiguslikult põhjendatud (valikulistele ja ainuõiguslikele) turustussüsteemidele.

Vaidlusaluse tingimuse põhjendatus (õiguspärane eesmärk)

- 10 **Kaebaja** leiab, et kui kokkuleppe, mis piirab edasimüüja müügivõimalusi, sealhulgas teatud klientidele, on õiguspärane eesmärk ja seda kohaldatakse proportsionaalselt, ei saa sellist kokkulepet pidada konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 alusel keelatuks. Ta väidab, et vaidlusalusest tingimusest tulenev eelis julgustas turustajaid asjaomaste toodete turustamisel aktiivselt tegutsema, see tähendab, et turustajad kauplesid aktiivselt üksteisega konkureerides. Kaebaja kinnitab, et ta toimis kõigi turustajatega võrdsetel alustel, kehtestades samad müügitingimused kõikidele oma volitatud turustajatele, kellega tegeleti saabumiskorras. Vaidlusaluse tingimuse vajalikkus oli tingitud sektori ja

asjaomase toote eripäradest. Tema hinnangul on asjaomased tooted nimelt keerulised raamatupidamisprogrammid, mida tuleb regulaarselt ajakohastada ja mida tuleb teatud asjaoludel kohandada asjaomase kliendi erivajadustele. Selleks et tagada, et klient saab kvaliteetse ja tõhusa toote (toote maine küsimus), on vajalik kaebaja kontroll nii turustajate töö üle kui ka kaebaja ja turustajate regulaarne omavahel konsulteerimine asjaomase toote installimise ja erilahenduste pakkumise üle. Lisaks võimaldas vaidlusalune tingimus kaebajal tootjana planeerida oma tulu, teha kindlaks potentsiaalne klientuur, otsustada, milliseid investeeringuid teha oma toote arendamisse, kasutada vahendeid tõhusalt ja kehtestada turustajatega võrdväärset koostöötingimused, samuti teha kliendile turustaja taotletud allahindlust.

- 11 **Konkurentsiameti** arvates tuleb asuda seisukohale, et vaidlusalune kokkulepe on eesmärgil põhinev konkurentsi piiramine, arvestades eelkõige, et kaebaja ei andnud mõistlikku ja majanduslikult põhjendatud selgitust, mis õigustaks vajadust piirata turustaja õigust pakkuda oma teenuseid kliendile, kellest on kaebajat enne teavitanud teine turustaja, kes on seega selle kliendi endale reserveerinud. Selleks et potentsiaalset klientuuri kindlaks teha ja otsustada, milliseid investeeringuid oma toote arendamisse teha, ei ole tingimata vaja kliente reserveerida, sest võib näiteks kasutada varasemat teavet.

Võimalik erand keelust

- 12 **Kaebaja** leiab, et vaidlusalune leping on määruse nr 797 punkti 8.2.1 alusel keelust vabastatud (erand keelust).
- 13 **Konkurentsiamet** vaidleb sellele vastu, väites, et vaidlusalune leping piirab klientuuri, kellele turustajatel on lubatud asjaomaseid tooteid turustada. Ta märgib lisaks, et määruse nr 797 punkt 8.2.1 võimaldab erandjuhtudel piirata aktiivset müüki (turustajate tegevus, mis seisneb aktiivses klientide leidmises kas piiramata territooriumil või piiramata klientuuri hulgas), kuid keelab piirata passiivset müüki (juhtum, kus turustaja poole pöörduv klient, kes ei kuulu turustajale ainuõiguslikult eraldatud territooriumile või klientuuri hulka). Erandi tegemise võimalust kohaldatakse ainult olukordades, kus on olemas ainuõiguslik turustussüsteem. Seda sätet ei saa tõlgendada laialt, mis hõlmab kõiki juhtumeid, kus on sõlmitud „ainuõiguslik kokkulepe“, müües toodet konkreetsele kliendile ainult üks kord. Konkurentsiameti sõnul ei näe vaidlusalune tingimus seega ette ainuõiguslikku turustussüsteemi. Tema hinnangul ei saa vaidlusalust süsteemi pidada ainuõiguslikuks, kuna see ei ole enne kindlaks määratud ja selle ainuõiguse määravad turustajad ise valikuliselt. Seega ei ole vaja hinnata ka võimalikke passiivse müügi piiranguid. Turustajal ei saa takistada konkureerimist konkreetse kliendi pärast, kui see turustaja on võimeline pakkuma paremat hinda ja parema kvaliteediga teenust. Käesolevas kohtuasjas kõne all olev reserveerimine piirab teiste turustajate võimalust pakkuda madalamaid hindu ja kõrgematasemelist kvaliteeti, mistõttu kujutab see eesmärgil põhinevat konkurentsi piirangut.

Rikkujate arv

- 14 **Kaebaja** väidab, et rikkumise tuvastamiseks oleks vaidlustatud otsuses pidanud olema täpsustatud rikkumises osalejate arv. Kuna vaidlustatud otsuses ei peetud turustajaid rikkumises süüdi olevaks, tuvastati selles ainult üks rikkumises osaleja. Keelatud kokkuleppe olemasolu tuvastamiseks oleks aga konkurentsiamet pidanud tuvastama kaks või enam rikkumises osalejat. Konkurentsiametil ei ole õigusvastaste tegude eest vastutuse tuvastamisel kaalutusõigust. Lisaks ei kehtestatud vaidlusalust tingimust turustajatele, arvestades eelkõige asjaolu, et neil oli selle tingimuse suhtes suurem huvi kui kaebajal.
- 15 **Konkurentsiamet** leiab, et tal oli õigus mitte omistada turustajatele vastutust keelatud kokkuleppe eest, kuna nad ei osalenud aktiivselt vaidlusaluse lepingu sõlmimises ja nende läbirääkimisjõud oli kaebajaga võrreldes tähtsusetu. Tema arusaamise järgi ei ole keelatud kokkuleppe puhul konkurentsiseaduse artikli 11 lõike 1 rikkumise tuvastamiseks vaja vastutust omistada kõigile kokkuleppe osalistele. Konkurentsiamet ei lõpetanud menetlust turustajate vastu mitte seetõttu, et nende käitumist ei oleks peetud selle sätte rikkumiseks, vaid otstarbekuse kaalutlustel.

Asjaomase turu määratlemine ja turuosa

- 16 **Kaebaja** väidab, et konkurentsiamet määratles vastuolus õigusnormide, loogika ja tema enda järeldustega vertikaalsete kokkulepete kohta ühtse turu, kus tegutsevad nii kaebaja (hulgitase) kui ka tema turustajad (jaetase). Tema hinnangul on tegemist põhimõttelise veaga asjaomase toote turu määratlemisel. Asjaomane turg on olulise tähtsusega, kuna konkurentsiamet pidi hindama määruses nr 797 ette nähtud erandite kohaldatavust.
- 17 **Konkurentsiamet** väidab, et asjaomase turu määratlus ei olnud vaidlustatud otsuse õiguspärasuse seisukohast asjakohane, kuna kõnealune keelatud kokkulepe ei olnud määruse nr 797 alusel keelust vabastatud mitte seetõttu, et oleks selle määruse sätetes kehtestatud turuosa piirmäärased ületatud, vaid seetõttu, et see kujutas endast eesmärgil põhinevat konkurentsipiirangut.

Eelotsusetaotluse põhjenduste kokkuvõte

- 18 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et põhikohtuasjas vaidlustatud kokkulepe ei saa mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust. Kuna aga kohaldatav riigisisene õigusnorm, nimelt konkurentsiseaduse artikli 11 lõige 1 kehtestab sama õigusliku raamistiku nagu ELTL artikli 101 lõige 1, siis on oluline vältida, et Lätis kehtestatakse vertikaalsete keelatud kokkulepete tuvastamise valdkonnas teistsugune kriteerium.
- 19 Sellest tulenevalt järeldab eelotsusetaotluse esitanud kohus Euroopa Kohtu praktika ja eelkõige kohtuotsuse Allianz Hungária Biztosító jt (C-32/11, EU:C:2013:160, punkt 20) alusel, et on olemas õiguslik alus eelotsuse küsimuste

esitamiseks, et teada saada, kas niisuguse nagu põhikohtuasjas vaidlusaluse kokkuleppe olemus (mis näeb ette, et potentsiaalsete registreeritud tehingute puhul on asjaomase lõppkasutajaga müügi protsessi läbiviimisel eesõigus turustajal, kes on tehingu esimesena registreerinud, kui lõppkasutaja ei ole selle vastu, ja et see eelis püsib kuus kuud pärast potentsiaalse tehingu registreerimist) võimaldab järeldada, et nimetatud kokkuleppe eesmärk on objektiivselt takistada, piirata või kahjustada konkurentsi turul.

TÖÖDOKUMENT